

Friesch Dagblad

Studentenorkest kan concurrentie met profs aan

Het is ongetwijfeld hard werken geweest voor de leden van het Nederlands Studenten Orkest gedurende de tien dagen aan het begin van deze maand waarin het repertoire voor de tournee werd ingestudeerd onder leiding van Ivan Meylemans. En dat repertoire was geen sinecure met een symfonie van Mahler. Mahler zult u denken, is dat niet wat hoog gegrepen voor amateurs? Wacht u af en lees deze recensie.

Een goede keus was een iets minder bekend vioolconcert onder de aandacht te brengen: dat van Glazunov. Helemaal onbekend is het niet, maar toch: je hoort het te weinig. Met als soliste de jonge violiste Esther Yoo werd het een belevens die van begin tot eind boeide.

Het aandeel van het orkest is niet groot en op de voorgrond tredend als je dat met sommige andere concerten vergelijkt. Er is bijvoorbeeld geen symfonische inleiding door het orkest, de solist begint meteen. Des te meer is dus de aandacht vanaf de beginmaten op de soliste gericht en dan wordt er wat van je verwacht.

Maar wat een prachtige voordracht en wat een techniek! Wat wil je ook: ze werd door niemand minder dan Lorin Maazel gecoacht in dit werk dat ze met de maestro mocht spelen. Een stimulerende ervaring waarvan wij als publiek de vruchten mochten plukken.

En alsof we nog niet genoeg onder de indruk waren, besloot ze met het eerste capriccio van Pagannini als toegift. Moeiteloos liet ze de strijkstok over de snaren dansen alsof het niets was.

Waarom niet? was het resultaat van een opdracht voor een compositie voor het Nederlands Studenten Orkest die aan Mayke Nas was toegekend. De opbouw was heel slim: de verschillende orkestgroepen aan bod laten komen, die vervolgens met elkaar mengden tot een gonzend geheel waar doorheen moest worden gesproken om de impressie van studenten als bijen bijeen in een kroeg te geven.

Een compositie waarin werd gepraat en de eerste symfonie van Mahler; het deed erg denken aan wat het Noord Nederlands Orkest (met Berio) een paar maanden geleden deed op hetzelfde podium. Een vergelijking dringt zich op. Welnu, qua orkestspel deed het NSO amper onder voor het NNO. Het kan de professionele concurrentie gemakkelijk aan. In zo'n sfeertekend begin van het eerste deel zou het studentenorkest al meteen door de mand kunnen vallen. Dat deed het niet en het vervolg was alleen maar meer genieten.

De symfonie werd in ieder geval met een ongekennd elan ten gehore gebracht. Ga zo door en dan zou het mij niet verbazen dat het NSO de concurrentie ook nog achter zich laat. Wat het bezoekersaantal betreft, doet het dat al.

S. van Ek